

der kun kunde læse. Det er naturligvis det elendige Gobelinskvarter og de andre Arbejderkvarterer, hvor Uvidenheden er størst. Her mangle over 20 pCt. af Befolkningen de allernødtørftigste Kundskaber. I det 8de Arrondissement (Elysée) derjmod findes der kun 2,3 pCt. aldeles Uvidende, — ti Gange mindre end i de ulykkelige Arbejderkvarterer.

Et andet Forhold, der ligeledes kaster Lys paa de store sociale Forskjelligheder i Stadens forskjellige Kvarterer, er det Omfang, hvori Befolkningen er i Stand til at holde Tjenestefolk. Der findes i Paris 110,000 Tjenestefolk eller 6 pCt. af Befolkningen. Men Svingningerne omkring dette Gjennemsnitstal ere uhyre: medens Tjenestefolkene i det 9de og 8de Arrondissement udgjøre 25 og 23 pCt., — naa de i Arbejderkvartererne ikke engang op til 2 pCt.

Der er det store Fortrin ved den sidste parisiske Folketælling, at den ikke udelukkende har holdt sig til Staden i dens Helhed, men at den har gjort de enkelte Kvarterer til Gjenstand for den statistiske Undersøgelse. Der er herved blevet kastet et ejendommeligt Lys paa de sørgelige Forskjelligheder mellem Kapitalist- og Arbejderkvartererne.

Kommunernes Gjæld i Norge og Danmark. I en Afhandling om Norges kommunale Gjæld i «Norske Retstidende» af J. N. Mohn indeholdes adskillige interessante Oplysninger om Kommunernes Gjæld i Norge og Danmark, hvoraf vi her skulle meddele Følgende, der til Dels ere et Uddrag af en Anmeldelse i det norske «Morgenbladet»:

Norges kommunale Gjæld ved Udgangen af 1871 udgjorde i Alt

4,830,000 Spd. eller 2,77 Spd. pr. Individ.

Heraf kom paa Byerne

3,266,000 Spd. eller 10,91 Spd. pr. Individ,

paa Landdistrikterne

1,604,000 Spd. eller 1,11 Spd. pr. Individ.

Værst stillet er det nordlige Norge — den fattigste Del af Riget. — Gjælden der er omtrent dobbelt saa stor som i det Vestenfjeldske, hvor Gjælden er mindst. Det er nemlig de

der kun kunde læse. Det er naturligvis det elendige Gobelinskvarter og de andre Arbejderkvarterer, hvor Uvidenheden er størst. Her mangle over 20 pCt. af Befolkningen de allernødtørftigste Kundskaber. I det 8de Arrondissement (Elysée) derjmod findes der kun 2,3 pCt. aldeles Uvidende, — ti Gange mindre end i de ulykkelige Arbejderkvarterer.

Et andet Forhold, der ligeledes kaster Lys paa de store sociale Forskjelligheder i Stadens forskjellige Kvarterer, er det Omfang, hvori Befolkningen er i Stand til at holde Tjenestefolk. Der findes i Paris 110,000 Tjenestefolk eller 6 pCt. af Befolkningen. Men Svingningerne omkring dette Gjennemsnitstal ere uhyre: medens Tjenestefolkene i det 9de og 8de Arrondissement udgjøre 25 og 23 pCt., — naa de i Arbejderkvartererne ikke engang op til 2 pCt.

Der er det store Fortrin ved den sidste parisiske Folketælling, at den ikke udelukkende har holdt sig til Staden i dens Helhed, men at den har gjort de enkelte Kvarterer til Gjenstand for den statistiske Undersøgelse. Der er herved blevet kastet et ejendommeligt Lys paa de sørgelige Forskjelligheder mellem Kapitalist- og Arbejderkvartererne.

Kommunernes Gjæld i Norge og Danmark. I en Afhandling om Norges kommunale Gjæld i «Norske Retstidende» af J. N. Mohn indeholdes adskillige interessante Oplysninger om Kommunernes Gjæld i Norge og Danmark, hvoraf vi her skulle meddele Følgende, der til Dels ere et Uddrag af en Anmeldelse i det norske «Morgenbladet»:

Norges kommunale Gjæld ved Udgangen af 1871 udgjorde i Alt

4,830,000 Spd. eller 2,77 Spd. pr. Individ.

Heraf kom paa Byerne

3,266,000 Spd. eller 10,91 Spd. pr. Individ,

paa Landdistrikterne

1,604,000 Spd. eller 1,11 Spd. pr. Individ.

Værst stillet er det nordlige Norge — den fattigste Del af Riget. — Gjælden der er omtrent dobbelt saa stor som i det Vestenfjeldske, hvor Gjælden er mindst. Det er nemlig de

i 1867 optagne Laan til Indkjøb af Sædevarer som endnu i 1871 tyngede saa stærkt paa de tre nordligste Amter. I det østnordlige Norge var Kommunernes Gjæld vel temmelig høj absolut set, men set i Forhold til disse Egenes større Velstand ingenlunde betydelig. I det Hele synes der at være et Misforhold mellem Gjældens Størrelse og Kommunens Evne til at bære den, saaledes, at i Gjennemsnit have de fattigere Kommuner forholdsvis større Gjæld end de mere velstaaende.

Til Sammenligning gives nogle Oplysninger om de danske Kommuners Gjæld, hentede fra de af det statistiske Bureau udgivne «Statistiske Meddelelser», tiende Bind. Paa de danske Landkommuner faldt en Gjæld af 1,453,000 Spd., der udgjør 1,06 Spd. pr. Individ, hvilket i og for sig meget stærkt nærmer sig den tilsvarende Sum for de norske Bygder 1,11 Spd., men relativt til Evnen vistnok er betydelig mindre, da de danske Landkommuner ere meget rigere end de norske. Paa Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn kom 1,257,000 Spd. eller 5,33 Spd. pr. Individ, hvilket er meget mindre end Summen for de norske Byer udenfor Hovedstaden, men de sidste maa ogsaa støttet til statistiske Oplysninger om Indtægtsforholdene, antages at være i Besiddelse af større Velstand end de danske. Kjøbenhavns Gjæld var 4,342,000 Spd., der udgjør 24 Spd. pr. Individ, medens Kristianias var ca. 16 Spd. pr. Individ, saa at Kjøbenhavns var en halv Gang til saa stor. At dømme efter de ovenfor nævnte; andetsteds meddelte Opgaver over Indtægtsforholdene, er den danske Hovedstads økonomiske Evner ikke større, men snarere mindre end den norske Hovedstads. Paa samtlige danske Byer kom en Gjæld af 5,657,000 Spd. eller 13,53 Spd. pr. Individ, hvortil svarer for Norges Vedkommende 10,91 Spd., og det hele Rige havde en kommunal Gjæld af 7,110,000 Spd., udgjørende 3,93 Spd. pr. Individ, medens Summen for Norges var 2,77 Spd. pr. Individ. Af det Ovenanførte fremgaar, at det er Kjøbenhavn, der med sin store Vægt af Folketal og Gjældssum bringer Forholdet saa højt op for Danmark. Forøvrigt maa bemærkes, at Summerne for dette Land gjælde Udgangen af 1869, da senere Opgaver ikke for Tiden have været tilgængelige samt Oplysningerne for Landdistrik-

terne heller ikke for Danmarks Vedkommende ere ganske sikre. Stockholms Stads Gjæld udgjorde ved Ugangen af 1871 1,830,000 Spd., der udgjør 13,17 Spd. pr. Individ eller noget mindre, end hvad den var for Kristiania.

Nationaløkonomisk Forening

afholdt Onsdagen den 23 September 1874 Møde. Professor Scharling dirigerede. Paa Mødet optoges som Medlemmer af Foreningen D'Hrr. Jærnbancingeniør Fredericia, Bankassistent Kand. juris Gredsted, Apotheker Petersen (Gammeltorvs Apoth.), Kand. polit. Rubin, Vinhandler Jean Schalburg og Premierløjtnant i Artilleriet Westrup.

Forhandlingerne, der gjaldt: **den hensigtsmæssigste Anvendelse af et eventuelt Overskud paa det danske Statsbudget**, indlededes af

Etatsraad Direktør i Nationalbanken **Levy**: Det maa først og fremmest undersøges, om der kan gjøres Regning paa et Overskud; thi Spørgsmaalet om, hvorledes Overskuddet hensigtsmæssigst anvendes er aabenbart et ørkesløst Spørgsmaal, saalænge det ikke er godtgjort, at der er et effektivt og disponibelt Overskud, hvormed Finansministeren kan operere. I tidligere Tider, navnlig i Aarene 1855—1860, havde man haft et saadant; men Krigen i 1864 havde i en væsenlig Grad forandret den gode finansielle Stilling, vi indtog før den. Balancen kunde i en Række af Aar, lige til 1869 og 1870, kun bringes tilveje derved, at vi tog af Reservefondet. Reservefond og Aktiver maatte lige til det nævnte Aar tilskyde Alt, hvad der udfordredes til Jærnbaneanlægene og til Afdragene paa Statsgjælden. Men i 1871—72 ophørte dette Forhold og der indtraadte en meget glædelig Forandring. I 1871—72 medgik der til Jærnbannerne 1,371,000 Rdl., til Afdrag paa Statsgjælden 2,273,000 Rdl. Det kontante Tilskud af Aktiverne beløb 682,000 Rdl. og af Reservefondet 1,328,000 Rdl., tilsammen: 2,010,000 Rdl. Kasseoverskuddet var samtidig 1,951,000 Rdl., og drages herfra Indkomstskatten, der var en aldeles extraordinær